

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

IV. De Daudistis, seu Daudis Georgij sectatoribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

mitus cum alijs confociati. ad Dei thronum tanto citius atque efficacius perferuntur. Et Tertullianus (a) eum in finem publicos illos coetus fieri scribit, ut veluti conuictis armis & viribus precum nostrarum exauditionem Deo extorqueamus: qua vis Deo est gratissima. Videntur horum Clanculatorum & Manifestatorum Araba, ritarum medij esse HORTENSES qui in hortis conuenire soliti fuerunt (b)

IV. Ad *Davidistas*, siue & *David Georgianos* iam tranteo, quorum secta Anno MDXLIV. in Frisia coepit, auctore Dauide Georgio, Fabio Virriario Gandaueusi, dicto alias Loes Brück (c) is siue origine siue incolatu Hollandus, fuit homo plusquam furiosus, filius histriomus cuiusdam, Georgij ab Amersfort nomine, & Gandauitem vitra pingendi aliquamdiu factitauit; vultu admodum rubicundo, è frequentati, credo, carbonem sufflatione. Eo iouanæ putidissimus hic Propheta progressus fuit, ut Messiam se diceret, à S. Spiritu productum ac missum ad restorationem domus Israel non per mortem, sed per gratiam. Moysi, Prophetarum adeoque Iesu Christi & Apostolorum doctrinam imperfectam esse aiebat, hoc argum. cito. Si inquit, Apostolorum doctrina fuisset perfecta, Ecclesia nunquam perisset, ut de qua dictum est, quod porta inferi aduersus eam non preualebunt. At sub Antichristo Romano Ecclesia perijt. Ergo Apostolorum doctrina non fuit perfecta. Hæc aliaque non minus absurda leguntur in eius historia, Antuerpiæ Anno MDLX. impressa: vbi inter alia iactat, S. Spiritum super se effusum, ut veram Munda legem & doctrinam adferret: se charum esse Dei filium, quem ille resuscitaturus sit ad iudicandam vniuersam Adami posteritatem. 2. Matrimonium damnauit, & mulieres voluit esse communes aduersus Veteris & Noui Test. doctrinam (d). Lindanus Ruræmundensis Episcopus testatur, Delphis Hollandiæ oppido sibi oblata quædam ipsius manus scripta, quibus oracula cœlitus ipsi reuelata, vti iactabat, consignata fuerint. Inter dogmata eius hoc fuit: 3. Animam omnis peccati esse expertem, solam vero carnem in vitio esse & culpam, eoque omnia corpora damnatum, animas vero saluatum iri. An vero, miser, nesciebat tibi Ezechielem 18. cap. & sap. 16. aduersari? Nesciebas ex naturæ lumine animam cum corpore à Deo tam arcte esse colligatam, ut difficile iudicatu sit, verum anima corpori, an corpus animæ obediatur quamuis magis verisimile est, penes animam imperium esse, ut quæ diuinæ naturæ sit propior; ita tamen ut anima pulcritudinem & perfectio-

nem aliquam accipiat à communionem quam habet cum carne. Caro laeuatur, ut anima emaculetur, Caro ungitur, ut anima sanctificetur. Caro cruce signatur, ut anima muniatur. Caro per manus impositionem obumbratur, ut anima per Spir. S. illuminetur. Caro corpore & sanguine Iesu Christi pascitur, ut anima in Deo saginetur. Quomodo ergo in remuneratione separabuntur quæ in operatione tam sunt coniunctæ? Fieri certe hoc nullo modo potest, nisi Deum iniustum facere velimus. Anima est quæ incitat, mouet & impellit corpus, ut corpori nihil nisi obedientia relictum esse videatur. Et quem admodum Deus iniustus foret, si corpus animæ, in faciendis bonis operibus socium, eorum meritis ac mercede priuaret: sic quoque non minus futurus esset iniustus, si animam quæ corpori in peccatis & malis operibus fuit sociata, à pœna vellet eximere. Sed ad repellendam hominis huius vel monstri potius, non stultitiam sed insaniam Tertulliani mihi Philosophia & doctrina opus esset. Porro, ut Anabaptistæ mille potius mortes subeundas quam vellatum vnguem ab illo religionis articulo discedendum esse docent, sic è contrario hic aduersum S. Pauli doctrinam (e) imo ipsius Christi Domini assertionem (f) aiebat 4 peccatum non esse, aliquando Christum coram hominibus negare, modo in corde qui eum coram Deo confiteatur. Immo Apostolos stulticia insimulat, quod eam ob causam crucifigisse atque excarnificari passi sint. Præterea hominis libertate indignum esse dicit, ut vni soli femina sit alligatus; eoque plures feminas vni viro licere ducere, ut tam Mundus hic quam Paradisus repleatur. Et sicut Lutherus libros quosdam Biblijs subtraxit; sic parè audacia David omnes libros Moysi è S. Scriptura exterminandos censuit, quod forte apud Lutherum legisset, si quis Christiano Moysen eiusque præcepta obiecerit, ei disendum esse: Apage ad Iudæos cum tuo Moysen. Ego Iudæus non sum: nec quisquam mihi rei est cum Moysen. Itaque Lutherus etiam huic demensæ faciem prætulisse dici potest.

Metuens vero David Georgius, ne in Imperio deprehensus, meritas lucret pœnas, cum familia sua & quibusdam discipulis Basileam commi-

Z z grauit

a In Apolo. ad Gentes. b Anatom. Eccl. Cathol. par 1. c Vid. Schlüsselburg. lib. 12. & Refc. de Atheis. fol. 16. rati. 8. Anatomia Eccl. Catholica. part. 1. d Gen. 2. Eph. 5. e Rom. 10. f Marc. 8.

grauit, ibique sub nomine Ioannis à Bruel aliquādiu latens An. 1556. moriturus prædixit, se post triennium resurrecturum, suisque sectatoribus amplissima munera largiturum. Quod dictum mirabile, non euenit quidem resurgendo; sed alio modo quam ipse præsciuit. Siquidem post mortem eius agniti ossa sepulcro extracta, & à carnifice vna cum ipsius libris cremata sunt, & discipuli eius aliquot publice errorem ab urate suat coacti. Nec tamen vnā cum ipso impia: hæc hæresis fuit extincta, quum etiamnum in Belgio & Trans-Isalania Dauidistæ reperiantur, tantæ cæcitatibus, vt magistri sui aduentum etiamnum præstolentur. Vanus ram in vno quam in altero propheta nec resurrexit; nec suis mirabilia manifestauit. Apoplexia enim correptus, vsu linguæ amissō, obij, ossibus & reliquijs, vt diximus, combastis.

V. Circa idem tempus nempe An. 1545. Mennonistarum secta prodijt, auctore quodam Mennone Simonis Frisio, (a) qui Anabaptistarum deliria in methodum redegit. Hi (b) summam blasphemiam (b) negant Iesum Christum esse Dei Filium, & Maria Virginis substantia natum, sed dicunt eum substantiam suam à calo atulisse. Hominem hunc notum sibi fuissit: Lindanus scribit (c) qui per Frisiam, Hollandiam & Selandiam magnam animarum stragem dedit Initio Lutherani Prædicantis officio in Dittmaria fungebatur. A discipulis eius etiam armis res tentata fuit, direptis nonnullis oppidis. sed magna ex parte cæsi fuerunt; quamuis hodieque multi in Hollandia & vtraque Frisia reperiantur. Et sicut Lutherus seipsum Angelorum iudicem constituit; sic Menno & Angelorum & omnium terræ Principum iudicem se fore dicebat, vt Hofsius scribit. Idem alio nomine Malinpi, & in Frisia Tibba à Tibba quodam Mennonis coniurato vocari consueuerunt.

Ex alia parte in Polonia circa An. 1564. Deista alia Trinitarij & Trithesta dicti, exorti sunt à Georgio Paulō Cracouienſi prædicante Pauli Valentini Gentilis discipulo (d) qui & librum de controuersijs nostri temporis edidit & dicto anno Schema huiusmodi proposuit, quo se suamque hæresin luculenter depinxit. Templum repræsentabat, in cuius tecto Lutherus sedens regulas dei ciebat, Calvinus ad parietes collocatus eos concutiebat vi & machinis, ipse ad fundamenta consistens ea subiebat, dicens, non omnia Luthero Deum dedisse, plura Caluino sibi vero & suis maiora esse reuelata, illiquippe in Ecclesia & sacris eius conuellendis re-

formando occupati fuerunt, hic in fundamento ipso Deo reformando laborauit. Hic & sui sectatores tres Deos diuersis gradibus statuunt: Deum Patrem verum Deum; Filium Dei, non vnicum, Patre minore; Spiritum S. & ipsum Deum, sed Filio minorem. Idem per summam contumeliam Symbolum S. Athanasij vocant Symbolum Sathanasij. Stanislaus Baro Polonus, & Matthias Staduitius scribunt, Deistas opinionem suam Caluini, Martyris, Musculi & Bullingeri auctoritate defendere. (e) Certe Testamenti Noui exstat liber Anno M. D. XXXVIII. Tiguri impressus, in quo pro verbis illis, *Et hi tres vnus sunt*, legitur, *Et hi tres seruiunt in vnus*. Quo loco etiam consimiles hæretici in Colloquio Franckenthalensi vsi sunt. Ex quo patet, quam de religione Christiana Lutherus beneficium aperiendo puteum abyssi, & scriptis suis arma furiosis ac desperatis hominibus subministrando, de quibus illi omnia subuertant, & tandem ad omnium hæresicon culmen & fastigium, nempe ad Atheismum, & ipsi perueniant, & alios perducant. Inter hos quidam tanta fuerunt stultitia, vt Mundi tempora singulis Trinitatis personis attribuerint: Deum Patrem aiebant Veteri prædissa Testamento; sed postea sub Nouo omnem suam potestatem in Filij manus consignasse, qui legem suam suis Euangelium promulgauit, & Sacramenta instituerit; sanguine ad tertium vsque Spiritus S. regnum duratura, in quo nullius quam tercia persona futura sit notitia. Habeo librum scriptum manu Ioannis Brocardi, celeberrimi illius Geneuensis schola progressi nugatoris, & Angliæ Regiæ dedicatum, hoc titulo, *De Secundo Iesu Christi Aduentu*, in quo pleraque similem fatuitatem vel insaniam potius redolent. Et tamen hominem hunc quem nos vidimus, & de quo etiam aliquid in libris nostris De Antichristo diximus, multo tamquam eximium Prophetam, sunt venerati Historia nouæ in Francia Ecclesiæ, (f) Deistarum sectæ auctorem facit Gulielmum Postellum: sed sine vlla auctoritate, probatione aut testimonio, idem nobis persuadere conatur. Sed quia magno huic, immo maximo omnium quos sæculum nostrum produxit viro iniuriam fieri, & Atheismi crimen falso impingi certo sci-

a Anatomia Eccl. Cathol. part. 1. Præcol. Resc. Cudsem Gault. Genebrard. An. 1554. b Symb. Apost. Matth. 1. Rom. 1. c in dubio. & Tabul. Analyt. d Anatomia Eccl. Catholica part. 1. Vid. Epist. Polonorum ad Senatum Geneuensem Camis. de corrupt. Verbi Dei. Epist. Deistarum ad Tigrinos. f Lib. 2. Hist. Eccles.